

de facto legal

Ивайло Дерменджиев

Правото е за бдящите, не за спящите

От първо
лице за
адвокатурата

Прочетете
Конституцията,
спазвайте я

Българска
кантора
на ЧСИ с
китайски

Обвинения
споходиха
височайши
длъжностни лица

Ивайло Дерменджиев, доктор
по международно частно право

Правото е за бдящите, не за спящите

*Iura scripta sunt vigilantibus,
non dormientibus*

25 години Адвокатско дружество „Симеонов и Дерменджиев“

Адв. Дерменджиев, нали не Ви притеснява факта, че АД „S & D“ трябваше да изпълни четвърт век, за да DFL да Ви покани за интервю:

Уважаеми колега Чобанов, Адвокатско дружество „S & D“ е не само едно от първите формализирани сдружения между адво-

кати, но и достатъчно уникално, за да не бъде последно, независимо кога ще се обърнете към нас.

Едно от първите формализирани, казвате?

Да (усмихва се). Още през далечната 1991 г., март месец, при действието на Указ 56, адвокат

Константин Симеонов (не адвоката на Цв.В. – б.а.) и аз, съвсем млад, изпълнен с енергия и ентузиазъм, под благосклонния поглед на моята майка, адв. Кремена Вергил Димова, учредихме дружество с ограничена отговорност S&D с единствен предмет на дейност: юридически и консул-

The law aids the vigilant and not the sleeping ones

25 years of Simeonov & Dermendjiev Law Firm

Att. Dermendjiev, it doesn't bother you that S&D law firm had to complete half a century of existence for the DFL to invite you for an interview, does it?

It was as far back as March 1991 when lawyer Konstantin Simeonov (not the one defending Tsvetan Vasilev - author's note) and myself, young and full of energy and enthusiasm, under the benevolent gaze

of my mother, lawyer Kremena Vergil Dimitrova, founded the limited liability company S & D with the sole object of activity: legal and consulting services and legal representation. It was created under Decree 56. The capital we had at the time were desks, our typewriters and our knowledge, which even back then was called „know-how“. And so was it

assessed by the SCC -- as a contribution in kind, perhaps the first equity share registered this way. It is this „know-how“ which made us what we are now and has allowed us to be different and first.

You mentioned your mother, lawyer Kremena Dimova. She is indeed a significant figure with undeniable contribution not only for your company,

Роден е на 7 Ноември 1962 г. Завършва Юридическия факултет на Софийски университет „Св. Климент Охридски“, специалност право. Притежава диплома по английско право и право на Европейския съюз от университета в Кеймбридж. Той е старши управляващ съдружник в Адвокатско дружество „Симеонов и Дерменджиев“ (S&D). Доктор е по право с докторска дисертация в областта на международното частно право и международен арбитраж. Член е на АС и УС на Българската търговско – промишлена палата. Член е още на Лондонския международен арбитражен съд. Арбитър е в списъка с арбитри на Международния спортен арбитражен съд(CAS) в Ло-

зана, Швейцария. Той е Почетен Консул на Република Кения в България. Член е на Софийска адвокатска колегия. Член е и на Австрийско-българската търговска камара. В Парижкия арбитраж (ICC) Адв. Дерменджиев защитава Агенцията по приватизацията в дело, на австрийската компания EVN заради продажбата на „Електроразпределение - Слънчев бряг“ както и в нашумялото дело на Гад Зееви срещу АП по повод приватизацията на АК „Балкан“. Защитавал НЕК в ICC Zurich срещу Джейлан Холдинг и др. Единственият юрист у нас с лиценз за пилот на самолет

Говорими езици: английски и руски език

тантски услуги и процесуално представителство. Капиталът ни бяха бюрата, пишещите машини и знанията, наричани дори и тогава „ноу-хау“. Така беше и оценено от СГС, като непарична вноска в капитала, може би първата такава регистрирана вноска. Именно това „ноу-хау“ ни направи на това, което сме сега и ни позволи да сме различни и първи.

Споменахте, Вашата майка – адв. Кремена Димова е действително значима фигура с безспорен принос, доколкото разбирам не само за дружеството Ви, но за вас лично, както и за Вашето лично развитие, а и за адвокатурата като цяло...

Да, споменах я. Не само защото е моя майка. Тя беше един изключителен професионалист, работеща почти до края на живота си, с изключителен и дългогодишен опит, с близо 50 годишен стаж като адвокат. От формална гледна точка, тя стана причина за създаването на Адвокатско дружество S&D. Аз имах късмета майка ми да бъде избрана

as I understand, but for you personally, for your personal development and for the legal profession.

Yes, I mentioned her not only because she was my mother but also because she was an outstanding professional who worked almost to the end of her life; a person of exceptional and extensive experience, a person with a legal career that spanned nearly 50 years. Formally she was the reason for the establishment of Law Firm S&D. I was lucky my mother was appointed the Secretary of the 8th Bar Team; this is how we used to work at the time, in “teams”, there were 9 in total. Remuneration was subject to a

Снимка с предишния президент на Кения Кобаки

IVAYLO DERMENDJIEV, PHD IN PRIVATE INTERNATIONAL LAW

Born on November 7, 1962 Ivaylo Dermendjiev graduated from the Law Faculty of Sofia University St. Kliment Ohridski with a major in Law. He went on to earn a degree in English Law and European Union Law from the University of Cambridge. He is a senior managing partner at law firm Simeonov & Dermendjiev. He holds a PhD in Law with a thesis in the field of private international law and international arbitration. Dermendjiev is an arbitrator of the Court of Arbitration and Board member of the Bulgarian Chamber of Commerce as well as member of the London International Court of Arbitration. He is also on the list of arbitrators of the International Court of Arbitration for Sport in Lausanne, Switzerland. Att. Dermendjiev is an Honorary Consul of the Republic of Kenya in Bulgaria. He is a member of the Sofia Bar Association and a member of the Austrian-Bulgarian Chamber of Commerce. Dermendjiev has represented the Privatization Agency (PA) in the case of the Austrian company EVN on the sales of Sunny Beach distribution company in the International Court of Arbitration at the International Chamber of Commerce in Paris as well as in the notorious case Gad Zeevi vs PA on the privatization of Balkan Airlines. He has also defended the National Electric Company (NEC) on the case against Ceylan Holding at the ICC in Zurich. Dermendjiev is the only lawyer in the country licensed to pilot a plane. Spoken languages: English and Russian

за Секретар на 8-ми адвокатски колектив, тогава така работихме, в колективи, бяха общо 9. Имаше и „таван“ на възнаграждението – по-младите колеги може и въобще да не са чували – това, което се изкара над тавана, отива в полза на колектива, за премии накрая на годината. Опитните адвокати нямаха проблем с тавана и затова с удоволствие помагаша на по-младите. На мен, първи ми помогна адв. Иван Китанов, Светла му памет, баща на сегашния председател на САК, Петър Китанов. Е, не ми беше по вкуса първото дело – граждански ищец в производство по изнасилване – но адвокатът не винаги може да избира откъде да започне..

Случили сте с майка, ще каже някой ...

Аз съм случил със семейство – баща ми е всеизвестният проф. Иван Дерменджиев – изключителен колорит, незабравим и до днес, макар че е починал преди повече от 20 години, харесват го и колегите, и колежките. Освен безкрайната енергия за живот, баща ми беше и изключителен ерудит – неговите лекции трудно се удържаха единствено в областта на административното право, сред чийто родоначалници е той. Именно, баща ми, още преди 1989 година, твърдеше, че

не само е необходимо, но и ще се случи, административното правосъдие да има свой самостоятелен специализиран съд – независим, с три инстанции, както е било в началото на миналия век. Баща ми е автор на множество трудове в областта на административното право, които и до ден днешен се издават. Разбира се, осъвременени с помощта на неговите асистенти – днес уважаваните професори Дончо Хрусанов и Димитър Костов. Особен принос за административното право има неговата монография – Административният акт. И не го казвам, защото ми е баща, а за-

щото съвсем наскоро, за защита на лична кауза, не клиентска, заедно с други колеги-адвокати в същата позиция, установихме, че правната същност на „административния акт“ е останала неизменна през годините и именно разсъжденията на проф. Дерменджиев са тези, на които считаме, че е единствено меродавно да основем защитата си. Тази монография „Административният акт“ в момента е под печат в Университетското издателство, естествено със спомоществувателството на нашата кантора.

Наистина става все по-инте-

„ceiling“ younger colleagues may not be aware of at all; what was earned above the ceiling was distributed within the team in the form of end-of-year bonuses. Experienced lawyers were not bothered by the ceiling, so they gladly helped the younger ones. Well, my first case, the civil plaintiff in a rape case, was not exactly to my liking but a lawyer can rarely choose where to start from.

Born lucky, some would say, envisaging your mother ...

I was lucky with both of my parents. My father was the renown prof. Ivan Dermendjiev, a colourful character himself, remembered to this day

although he passed away more than 20 years ago. He had unrivalled energy for life and was an outstanding erudite; his lectures could hardly be constrained to the field of administrative law of which he is one of the founders. Back in the distant 1989 it was my father who insisted that administrative law should one day have its own specialized court, an independent three instance one as it was at the beginning of last century. My father authored numerous papers in the field of administrative law, which are being published to this day. The credit for updating them, of course, goes to his then assistants, the now esteemed

professors Doncho Hrusanov and Dimitar Kostov. Recently, myself and other fellow lawyers were reasoning on the defense of a personal cause, not a client's one, only to find out that the legal nature of the „administrative act“ has remained invariable over the years and it is exactly prof. Dermendjiev's ideas that we needed to base our defense as the most accredited ones.

This is getting more and more interesting. You mentioned other lawyers outside your company with whom you share a cause. Are you by any chance envisaging the contestation of honorary consuls regarding their “withdrawn

Дарение от S&D за Софийски районен съд

ресно – казвате, че с други адвокати, извън Вашето дружество, имате обща кауза – дали става дума за оспорването, което почетните консули правят на „отнетите им привилегии“...

Казусът наистина е интересен – и то не защото няколко адвокатата, все мастити имена, начело с колегата Борислав Боянов, който е и председател на организацията на почетните консули, ще трябва да „опазят“ привилегиите, както ги е нарекло правителството в оставка, а защото Върховният административен съд, в чиято компетентност е делото, ще трябва да определи балансовата точка между реваншистката воля на органа, приел оспорваната наредба, която воля е изразена чрез отсъстващи, но пък обидни за фигурата „почетен консул“ мотиви, от една страна, от друга между духа и буквата на

Закона за нормативните актове, между Виенската конвенция за консулските отношения и тази за дипломатическите отношения (доколкото за някои държави Почетните консули са единствените им представители в България, както е при мен)

Вие сте почетен консул на Кения – как и защо Кения?

Станах почетен консул на Кения заради приятелството ми с един достолепен кенийски юрист, когото познавам от Олимпийските игри в Атина 2004, където заедно бяхме членове на ad hoc панела на Международния спортен арбитраж. Г-н Шарад Рао по онова време беше главен прокурор и министър на правосъдието на Кения. Те искаха да разширяват своите представителства в страни от Евросъюза, извън съществуващите в

Германия и във Франция. Казвам – представителства, защото консултът не е само ангажиран с издаването на документи, той има търговски, политически и представителни функции в приемащата държава, особено когато, както е в моя случай, съм единствен официален представител на Република Кения в нашата страна. Бизнесът на Кения в момента има сериозен стокооборот с България, но това официално статистически не се отчита. Защото минава като внос от ЕС. Вашите читатели ще се изненадат като разберат, че половината от цветята, които са на нашия пазар идват от Кения. Същото е с чая, с кафето. Кения е интересна държава защото там сезонът за земеделие, и особено за цветята, е 12 месеца. Столицата Найроби, която е на 1800 метра надморска височина, има впечатляващо

privileges”?

The case is really a curious one, not only because a number of lawyers, all of whom reputed, headed by fellow lawyer Borislav Boyanov (also Chairman of the Bulgarian Honorary Consuls Association) will have to „protect“ the privileges, as the government under resignation has chosen to call it, but because the Supreme Administrative Court under whose jurisdiction the case is will need to determine the balance point between the vengeful will of the authority which has adopted the contested ordinance with motives offensive to the figure of the „honorary

consul“ on the one hand, and the spirit and the letter of the Law on Normative Acts on the other; between the Vienna Convention on Consular Relations and the one on Diplomatic Relations (as far as for some countries the honorary consuls are a country’s only representatives in Bulgaria).

You are the Honorary Consul of Kenya. How come Kenya and why?

I have become Honorary Consul of Kenya owing to my friendship with a dignified Kenyan lawyer whom I met at the Olympic Games in Athens 2004 where we both happened to be members

of an ad hoc panel of international sports arbitration. At the time Mr Sharad Rao was the Attorney General and Minister of Justice of Kenya. They were keen to expand their representations to EU countries outside the existing ones in Germany and France. I say “representations” because the consul is not only committed to issuing papers but has commercial, political and representative functions in the host country too, especially when, as is my case, there is no other official representation of the Republic of Kenya in our country. Kenya’s businesses currently has a serious turnover with Bulgaria although, sadly,

балансиран климат - през зимата е средно 18 градуса, а през лятото - 26. При тях бежанците са ... германци – когато се пенсионираат отиват и живеят там, защото това е идеален климат. Неслучайно се твърди, че човечеството се е зародило в Африка и в частност в Кения.

Когато ходите до Кения, Вие ли пилотирате самолета?

(Усмивва се) Не, но не защото не бих могъл. А защото със съвременните нискотарифни компании, уменията да управляваш самолет не са единствено и само за удоволствие. Всички, които ме познават, знаят, че аз обичам адриналина – а срещата с облаците,

когато си в дву/4-местен самолет и си на 4 хил м височина е нещо, което си заслужава да преживяваш отново и отново.

Ще използвам за повод „вземането на решения“ – Вие не сте само адвокат, но и арбитър - кое е по-силното предизвикателство: адвокатската роля и тази на арбитъра?

В офиса се занимаваме с арбитраж, включително и международен, от 1995/6-та година. По щастливо стечение на обстоятелствата, в повечето международни арбитражни дела сме представлявали българската държава.

По-късно, лично аз бях избран за арбитър в Арбитражния съд

при БТПП, където имам над 250 дела като член на състав и поне 30 като председател. Член съм на Лондонския арбитражен съд. А през 2002 бях избран за член на Международния арбитраж към Олимпийския комитет в Лозана.

Трудно ми е да определя коя роля е професионално по-дразнеща: когато си арбитър (особено когато си единствен член на състава), искаш страните да останат доволни, понеже смисълът на арбитража е постигането не само на правната, но и на житейската справедливост (които често се разминават!) Докато в ролята на адвокат, си абсолютно „свободен“ да убедиш съда, че правото (и житейската логика) са на страната на твоя клиент.

Споменете за някои от първите си арбитражи – било като адвокат, било като арбитър?

Първото крупно дело за онези години беше с участието на голямата консултантска компания, която впоследствие фалира – Артур Андерсън. Те заведоха иск за комисионните по продажбата на Нефтохим и останалите от т.н. петролна група – Свилоза, Неохим и т.н. Това беше първото тежко дело, което поехме в ICC - Париж. Искът бе отхвърлен изцяло. След това, доволна от резултата агенцията започна да ни

four thousand meters above the earth is something worth experiencing again and again.

Let's move on to decision-making. You are not only a lawyer but also an arbitrator. Which is more challenging: being a lawyer or being an arbitrator?

Our office has been into arbitration, including international arbitration, since 1995/6. Personally I was appointed arbitrator in the Arbitration Court at the BCCI, where I have more than 250 cases as a member of the Chamber and at least 30 as the Chairman. I am also a member of the London Court of Arbitration. In

official statistics does not account for that since it is disguised as imports from the EU. Your readers will be surprised to learn that half of the flowers on our market come from Kenya. Same with tea and coffee. Weatherwise Kenya is fascinating because the climate favours agriculture 12 months a year and is particularly good for flowers. The capital Nairobi lying 1800 meters above sea level has impressively balanced climate – the winter average is 18 degrees, and the summer one is 26. The “refugees” in Kenya are ... Germans; when they retire,

they move to Kenya because they find the climate alluring. Not surprisingly it is argued that humanity has originated in Africa and particularly in Kenya.

Do you fly your own plane to Kenya?

(Smiles) No, I don't. Not because I am not able to but because of modern low-cost airlines. The skills to fly an aircraft are not there only to give you pleasure. People who know me know that I love adrenaline - and my one-on-one meeting with the clouds when sat behind the wheel of a two or four-seater plane,

възлага поредица от арбитражни дела, които тогава станаха дори модерни. Включително бяхме наети по делото Гад Зеви срещу Агенция за приватизация и Министерство на финансите за продажбата на АК „Балкан“

Припомнете как завърши то...

Спомнете си, че претенцията на Зеви Груп надхвърляше 200 000 000 щатски долара. Наш клиент беше Агенция за приватизация. Другият самостоятелен ответник беше Министерството на финансите. Искът на Гад Зеви беше изцяло отхвърлен по отношение на Агенция по приватизация. Министерството на финансите беше осъдено да плати USD 10 млн (от USD 200 млн претенция), което също беше добър резултат. Въпреки, че тогавашният директор на АП искаше много да ни похвали публично, а и себе си – наетите от него адвокати, защото заедно бяхме спечелили изцяло делото на АП, министърът на финансите тогава настояваше, че сме от един отбор и не разреши

Съдружници

да се съобщава решението понеже все пак държавата беше осъдена макар и само за десет млн. Като интересна подробност, мога да кажа, че Гад Зеви още не си е взел тези пари присъдени в негова полза за сметка на държавата.

Защитавали сме държавата, в лицето на АП с/у EVN и CEZ, които последователно водеха дела за големи суми срещу държавата. Участвали сме и в делото, в което турският холдинг Джейлан заведе срещу НЕК във връзка със споразумението за

Горна Арда. Ние посъветвахме НЕК да отправи насрещен иск, което имаше сериозен ефект, защото принуди турската страна да се откаже от иска и да постигне споразумение след време.

Не сочите много подробности...

Не бих навлизал в подробности, защото арбитражните дела се гледат в присъствието единствено и само на представителите на участващите страни, на арбитражите и определения от арбитраж-

2002 I was appointed for International arbitration to the Olympic Committee in Lausanne.

It's hard to say which role is professionally more annoying: when arbitrating (especially when you are the one and only panel member) you want the parties to be satisfied because the point of arbitration is to achieve not only the legal but also worldly justice. While in the role of a lawyer, one is absolutely „free“ to convince the court that the right (and worldly logic) are on the side of your client.

Could you mention some of your first

arbitration cases - either as a lawyer or as an arbitrator?

The first major case we had involved the big consulting company Arthur Anderson, which subsequently went bankrupt. They filed a claim for commissions on the sale of Neftochim and the rest of the so-called Petroleum group - Sviloza, Neohim etc. It was the first serious case which we worked on in the ICC in Paris. The claim was dismissed entirely. Then, satisfied with the outcome, the Agency started giving us a number of arbitration cases, which became the fashion of the day. We were also employed in the case Gad Zevi vs.

Privatization Agency and the Ministry of Finance for the sale of Balkan Airlines.

Could you remind us how it ended?

You may, perhaps, remember, that the claim of Zevi Group exceeded \$ 200 million. Our client was the Privatization Agency. There was also the Ministry of Finance but it was a defendant of its own. The claim of Gad Zevi against the Privatisation Agency was completely discarded. The court ruled that the Ministry of Finance should pay USD 10 million (out of USD 200 million initial claim), which was also a good outcome. It is curious to mention that to date Gad

ния състав секретар-протоколист. Няма публика. Този режим предполага конфиденциалност, която аз нямам причина да нарушавам. Припомням само общоизвестното, в което съм бил участник от първо лице.

Да кажем няколко думи за арбитражното дело за проекта Белене. Защо, например, обществения интерес трябва да зависи от журналистическа интерпретация, а отговорните лица да процеждат дребни подробности...

Това на практика е делото с най-голям размер, който е воден срещу България. Формално, искът беше воден срещу НЕК, но доколкото компанията е със 100% държавно участие, отговорността е за България. Когато делото започваше, тогавашният министър на икономиката Делян Добрев извести: „Ние си наехме една американска кантора, която ни увери, че няма никакъв проблем. Ние въобще не се притесняваме от него“. Самоуверени бяха и думите на министър Си-

Simeonov & Dermendjiev

- 25years-

меон Дянков, който каза: „Някакви руснаци ни завели иск. Ще ги напляскаме и ще ходят“. За съжаление, резултатът не беше според очакванията (усмихва се тъжно) – НЕК са осъдени да платят сума над 600 млн евро, а Държавата им отпусна заем в същия размер.

При почти 300 страници решение, какви са вашите изводи днес?

Решението е в очаквания за толкова тежък казус обем. Може да прозвучи смело, но за мен първата и най-важната причина за тази загуба, е в избора на

защитник на българската кауза. Действително, избраната американска кантора е с голям опит в арбитражите производства, но не и в спецификата на взаимоотношенията на страните от Източна Европа. С две думи, при избора на адвокат, следва да се държи сметка и за народопсихологията и манталитета на участниците в спора. Важно е основният екип процесуални защитници да бъде от същата националност: В този смисъл Аржентина е доста добър пример: срещу тях, по повод девалвацията на песото, бяха заведени крупни иски от световни компании, на основа-

Zeevi have not taken the money awarded in their favor yet.

We have defended the country via the PA vs. EVN and CEZ, which consistently filed cases against the state claiming large sums. We have participated in Ceylan Holding vs NEC, where the Turkish party filed a case against NEC in connection with the Agreement on Gorna Arda. We advised NEC to lodge a counterclaim, which had a serious effect because the Turkish side was forced to give up and was eager to reach an agreement in time.

You seem to be economical with the details ...

I would not go into details, because arbitration cases are heard in the presence solely of representatives of the parties involved, the arbitrators appointed by the tribunal, and the arbitral secretary. No audience. This involves confidentiality, which I have no reason to break. I can only recall what is already publicly known but in which I had a first hand experience.

Could you say a few words about the Belene project arbitration? Why, for example, should public interest depend on journalistic interpretation while decision makers be left to deal with trifle details?

This is, infact, the largest scale case ever filed against Bulgaria. Formally, the claim was against NEC, but as far as the company is 100% state owned, it was ultimately a case against Bulgaria. When it started the then Minister of Economy Delyan Dobrev said: „We have hired an American firm that has assured us there would be no problem. We are not worried about it.“ Minister Simeon Dyankov was equally overconfident by saying: „Some Russians have filed a claim. We will spank them and they will walk away.“ Unfortunately, the outcome proved them wrong (smiles sadly). NEC were ruled to pay a sum of over 600 million euros,

ние Вашингтонската конвенция - в началото аржентинците наеха големи адвокатски кантори, но в хода на делата прозряха и постепенно си изградиха свои правни екипи, които защитиха много добре интересите на Аржентина.

Така местните кантори постигнаха много по-добри резултати от известните и прехвалени чуждестранни кантори. За това има лесно обяснение - всички арбитражни дела, по които България е страна, се водят по местното

право. В 90 на сто от договорите в арбитражните клаузи се залага приложимото право да е българското.

Защо загубихме така фатално?

За мен, от това, което ми известно, става дума за резултат от лошо събирани доказателства, неправилно и пристрастно тълкувани, от непремерени действия на юристи, които не познават нашето право. Вече съм го казал, но по това дело се оказа, че секретаря-протоколист на арбитражния състав е руснак – това е опасно, доколкото тази фигура участва активно при изготвяне на проекта за решение, а процесуалните представители на България са negliжирали този факт. Чуждестранните адвокати сигурно са могли да го установят, но те нямат този вид мислене. Дори само този факт – секретар-протоколист от руски произход - беше основание да се атакува по реда на отмяната в Швейцария. Нещо, което по необясними за мен причини, не се направи. Не е за пренебрегване и конфликта на интереси който се появи при адвокатите на НЕК – оказа се че междувременно, в течение на процеса те са поели глобалната защита на Руската федерация по най-голямото арбитражно дело

which the state had to lend them.

A decision of nearly 300 pages.... What conclusions can you draw today?

The decision's length is relevant to the complexity of the case. It may sound bold to say, but for me the first and foremost reason for this loss is the choice of the legal defender for the Bulgarian cause. Indeed, the US firm had extensive experience in arbitration proceedings, but was not familiar with the specifics of the relations of Eastern European countries. In a nutshell, when choosing a lawyer the psychology and mentality of the parties in the dispute should be

taken into account. It is important for the core team on the defense to be of the same nationality. Speaking of which, Argentina is a pretty good example: in connection with the devaluation of the peso, major claims by global companies were brought against it on the grounds of the Washington Convention. At the beginning the Argentines hired big international names to defend them but in the course of proceedings it dawned upon them and they built their own legal teams who defended the Argentinian cause very well. Thus local firms achieved much better results than renown foreign firms did. And there is an

easy explanation for this: all arbitration cases which Bulgaria is a party to should remain under national law. In 90 percent of the contracts arbitration clauses have Bulgarian law as the applicable one.

Why did we suffer such a dramatic loss then?

From what I know, I believe it was the result of badly collected, improperly or even biasedly interpreted evidence; of understeered actions of lawyers who were unfamiliar with our law. Let me say it again: the arbitral secretary of the tribunal was Russian – this should have been acknowledged as dangerous, as

34

в света до момента – това на ЮКОС срещу Русия за колосалната сума от 50 милиарда. Дали по големият клиент не доминира в главите на тези чужденци-наши адвокати? Вие как мислите? Да не коментирам и факта, че те посъветваха нашата държава да не иска отмяна в срока пред Швейцарският федерален съд.

Тогава трябва ли да сме доволни, че ни бяха опростени едни сериозни суми от лихвите, които се трупаха всеки изминал ден?

(усмихва се) Нещата щяха да са доста различни, ако бяхме започнали процедура по отмяна на арбитражно решение, за което някои си мислят, че е щяло да е много скъпо. Но това не е вярно. Сумата за отмяната практически представлява едва една десета от лихвата на ден,

която ни се трупаше. Ако ние бяхме започнали такава процедура и бяхме оказали сериозен аргументиран обоснован юридически подход за защита срещу арбитражното решение, аз съм сигурен, че не само щяха да ни опростят лихвите, но щяха да дойдат на споразумение за половината от сумата, за която ни осъдиха да платим. Чули ли сте за някое арбитражно дело, по което да има доброволно плащане като в случая Белене.

Аз не се сещам, но след като Гад Зеви след арбитраж още не си е взел парите...

Така е, след като и той още не си ги е взел. Ще ви кажа, кое беше първото дело по което България не плати. Срещу нас заведоха иск за признаване решението тук, но искът беше неуспешен. Това беше делото на гръцкия бизнесмен Кокалис, срещу българския Спортен тотализатор. Това беше времето,

когато проф. Живко Сталев беше в състава като арбитър в Париж, и написа своето аргументирано особено мнение. Тогава какви ли не приказки се изговориха: как така няма да изпълняваме Парижко арбитражно решение. Да, когато има пороци, няма да го изпълняваме.

Трябва да кажа и на вашите читатели, че от това неплащане, практически не пострадна нашата (българската) репутация. Последното решение, по което България още не е платила беше на Консорциума МАК/АДМАК срещу Летище София за изграждане на полосата. Искът беше за около USD 54 милиона. По това дело не само до момента не е платено, а се обжалва по всички инстанции и Летището продължава съдебните битки. Това означава нещо много важно – България досега рядко е плащала доброволно по

far as the figure of the latter is actively involved in the preparation of the draft resolution. The legal representatives of Bulgaria, however, neglected this fact. The foreign lawyers could have easily found it out in advance but they simply lack this kind of thinking. This fact alone – a secretary of Russian origin, was sufficient to repeal in Switzerland. Why this wasn't done remains a mystery to me. Another fact that was overlooked was the conflict of interest that occurred with NEC's lawyers. In the course of the case it became clear that they had worked on the global defense of the Russian Federation's

biggest arbitration case in the world to date, that of YUKOS vs. Russia, for the colossal sum of 50 billion. Does the bigger customer not dominate in the minds of these foreign lawyers of ours? What do you think? Let alone the fact that they advised our state not to seek repeal of the deadline before the Swiss Federal Court.

Should we be happy then that we were forgiven serious amounts of interest that had been piling up every day?

(Smiles) Things would have looked quite differently had we started proceedings for annulment of the

arbitral award, which some think would have been very expensive. Which, however, is not true. The amount would have equalled practically just one-tenth of the daily interest which was piling up. If we had started this process and employed a soundly argued legal approach to protect against the arbitration award, I am convinced that not only would we have been forgiven the interest, but also an agreement could have been reached for half the amount we were sentenced to pay. Have you heard of any other arbitration case where voluntary payment was made, as in the Belene case?

арбитражни решения. Това е и масовата световна практика на големите корпорации и държави, когато са осъдени от арбитраж, с изключение на решенията по Вашингтонската конвенция, който се изпълняват принудително и веднага. Решението по Белене обаче не е от тях. Първото доброволно и безпроблемно е плащането по делото „Белене“. Аз нямам обяснение защо така се случи.

Вашата кантора „Симеонов и Дерменджиев“ извършва консултации по договора с Юрокоптер и в жълтата преса се тръби за един фантастични суми. Кое е вярното и дали министъра в оставка Ненчев, който има проблеми с прокуратурата, ще трябва и за това да отговаря?

Не смятам, че министър Ненчев трябва да отговаря за това си решение. Това е един стар случай за договор на Министерството на отбраната с Юрокоптер, за доставка на военни хеликоптери Кугар и Пантер. Договорът е от 2006-та година, той през годините е изпълняван, анексиран, предоговарян. Имало е допълнителна връзка с един офсетни споразумения за изграждане на бази от Юрокоптер в България. Това е една много сериозна юридическа база, в който

Not that I've heard of. Not even in the Gad Zeevi case after arbitration...

True, even they have not received their money yet. I can tell you which the first case in which Bulgaria did not pay was: a claim was filed against us for recognition of the decision here, but the claim was unsuccessful. That was the case of Greek businessman Kokkalis against the Bulgarian Sports Totalizator. At the time prof. Zhivko Stalev was a member of the arbitration panel in Paris so he wrote a well-grounded opinion. All sorts of comments were heard then: how come we would not comply with the Paris court award?! Yes, when it is wrong, we

will not comply.

Your readers will be interested to understand that this non-compliance and non-payment did not in reality damage our (Bulgarian) reputation. The latest decision on which Bulgaria was sentenced to pay but hasn't was MAK/DMAK Consortium vs. Sofia Airport, on the construction of the runway. The claim was for about USD 54 million. Not only has the amount remained unpaid to date but also the decision has been appealed at all possible instances and the airport is continuing fighting its legal battles. This has an important implication -- Bulgaria has so far rarely

paid voluntarily awards. The first voluntary and effortless payment was and remains the Belene case. I have no explanation why that happened.

Your firm Simeonov & Dermendjiev is offering consulting services on the Eurocopter contract and tabloids trumpeted about outrageous legal service fees. Is this true and will Minister under resignation Nenchov, who is already having issues with the prosecution, be answerable for that as well?

I do not think Minister Nenchov should be held responsible for this decision. This is an old case of a contract

влизат включително договори с банки, които са финансирани и т.н. Министерството е имало визия да се приключи този въпрос, защото през годините е имало суми за разплащане. Конкурсът на МО беше в рамките на обществените поръчки, който е започнал още от времето на министър Найденов, защото освен всичко трябваше да има правен анализ и да е ясно, дали има смисъл да се отива към арбитраж по този спор. На конкурса ние бяхме общо 9 кантори от които 4 – международни. Всичката документация по този конкурс е качена на сайта на МО. В резултат ние спечелихме, като на практика нямаше нито едно възражение или жалба срещу нашият избор.

В една медия излезе, че министър Ненчев е платил на Вашата кантора 2 и половина милиона за правния анализ и за евентуалното процесуално представителство...

Сам разбирате, че това е невъзможно – за правен анализ 2 млн и половина лева. Това е толкова пресилено, че представлява явна спекулация и злонамерено действие. В предмета на поръчката беше включено изискването адвокатите, които правят анализа да бъдат в състояние (да имат опит и капацитет) да поемат евентуално процесуално представителство.

Адвокатът-летец

Правният анализ, който е сравнително публичен, при условията на Закона за достъп до информация, показва огромни несъответствия между договореното и изпълненото от Юрокоптер.

Тези несъответствия предполагат Министерството да предяви претенция към Юрокоптер. Арбитражният процес се развива много интензивно, той ще е най-малко три години и е разделен на

concluded between the Ministry of Defense and Eurocopter for the supply of Cougar and Panther military helicopters. The original contract was signed in 2006 and was implemented, annexed and renegotiated many times over the years. Additionally, this was interlinked with offset agreements for the construction of various sites by Eurocopter in Bulgaria. This is a complex legal base which even includes contracts with the financing banks. The Ministry had the vision to finalize this issue because there had been outstanding amounts over the years. The public procurement announced by MoD was started at the time of Minister

Naydenov, because apart from other things, a legal analysis was needed to see if it would make sense for the ministry to seek arbitration in this dispute. Nine legal firms bid for that including 4 international ones. All documentation in this competition is accessible to the public on the website of the Ministry of Defense. In the end it was us who got the procurement and there was no objection or appeal against that.

The media came out with the news that Minister Nanchev has paid your firm 2.5 million for the legal analysis and possible litigation...

You do understand this can't be true – 2.5 million leva for legal analysis. It's so far-fetched that it is clearly gross speculation and malicious action. The subject of the contract contained a requirement that lawyers who do the analysis should be able, i.e. have the experience and capacity to represent the client in a would-be litigation. The legal analysis, which is relatively public as subject to the Access to Information Act, showed huge discrepancies between what had been agreed and what was implemented by Eurocopter. These inconsistencies prompted the Ministry to file a claim against Eurocopter. The

етапи. Съгласно нашата оферта, плащанията на хонорарите са в съответствие с тези етапи и освен минимума за разноски, останалите плащания са под условия и зависят от резултата на едно или друго действие. Всичко е във времето и е под условие. Това дело е точното толкова сложно, колкото е делото за Белене. Защото пак е в арбитража в Париж, пак имаме един куп документация. Само за сравнение ще ви кажа че разходите по делото Белене за българската страна са € 27 милиона, а вие ми говорите, че са бомбастични разходи под € 1 милион.

Тогава да кажем какви са разходите на руската страна по това дело, при положение, че тя е ищец?

По делото Белене руската страна има признати разходи от € 17 милиона. Това и мен ме изненадва, при положение, че ищецът винаги има много повече работа в процеса. Ние като страна-ответник дължим € 27 милиона разноски, а те като ищец - € 17 милиона. Странно е, да.

Арбитър ли сте повече или адвокат?

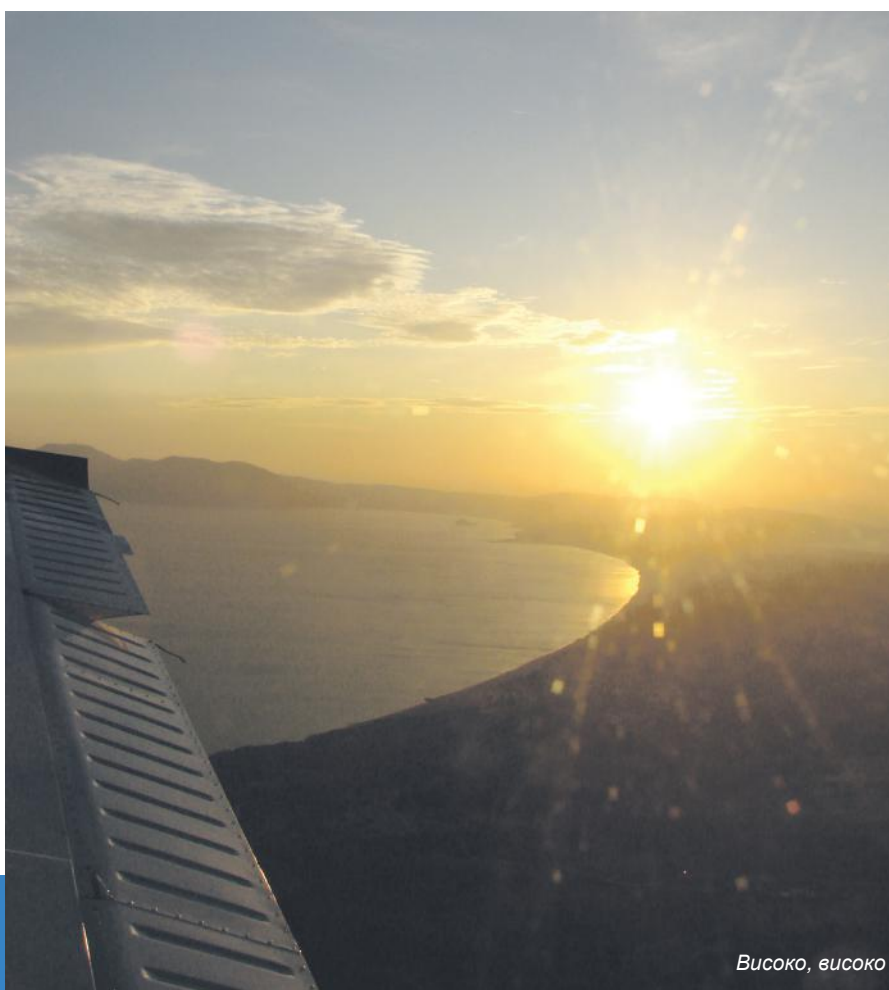
И двете. И както вече казах преди, именно това ни е силата. Казвам нашата сила, понеже ние сме екип от 10 човека и сме заедно повече от 20 години. Именно

това ни позволява Адвокатско дружество S&D да разполага с опит и експертиза, които систематично сме натрупвали, развивали и надграждаме ежедневно.

В началото споменахте, че сте уникално и различно дружество – защо тази увереност?

Защото сме екип, в който всеки е личност и това не е пречка,

без усилия и по дълбоко вътрешно убеждение, да работим като една-единствена машина, изключително и само в интерес на каузата на клиента, без конюнктурни отклонения. Ние не сме само колеги, но и приятели, имаме общи интереси извън работата като най-много обръщаме внимание на спорта – караме ски, играем тенис, сърфираме.

Високо, високо

arbitration process is evolving fast, yet it will take at least three years to complete and is divided into stages. Under our offer, payment of fees is in accordance with these stages. There are guaranteed minimum to cover our expenses, but all other fees are conditional and depend on the outcome of one action or another. Activities are negotiated in time and are subject to conditions. This case is just as complicated as is the case for Belene.

Then let's mention the expenses for the Russian side in this case, given that it was the plaintiff

In the case of Belene the Russian side

got awarded € 17 million on expenses incurred. I was surprised too, given that the plaintiff has a lot more work and costs in the process. We owed € 27 million on expenses as the respondent, whereas theirs were estimated at a mere € 17 million as the plaintiff. Odd enough, yes.

In the beginning you mentioned that you are a unique and different company. Why this confidence?

Because we are a team of individuals, which does not prevent us from working as one; we achieve that easily and based on deep inner conviction, exclusively in the interest of the cause of the client with unweaving focus, regardless of the circumstances. And because we are not only colleagues but also friends; we have common interests outside of work and pay special attention to sports – we go skiing, surfing and play tennis.

В „Симеонов и Дерменджиев“ сме адвокати с чувство за интегритет и почтеност

Ана Велкова и Васил Байчев

Така наречената „съдебна реформа“ е наименование на нещо, което интересува сякаш само политиките. Съдебната реформа е нравствена категория, която единствено зависи от морала, знанието, отдадеността, дисциплината и почтеността на хилядите юристи, които ежедневно се занимават с прилагане на закона - съдии, адвокати, юрисконсулти, прокурори, следователи, полицаи. Понеже никъде в закона не е забранено да се пишат качествени и аргументирани решения, както го правят много от съдиите; никъде не е забранено да се подготвят адвокатите за всяко съдебно заседание; участниците в процеса трябва да са партньори за разкриване на обективната истина и за получаване на справедливо решение, според нормите на правото, а не воюващи групи. Познаваме адвокатурата буквално от началото на прехода - тогава водещи бяха знанието, морала и интелекта - сега не е съвсем така. За съжаление има колеги, които използват само „званието“, без съдържанието на професията „адвокат“.

Приемствеността и традицията са тези характеристики, които позволяват да се върви напред. В „Симеонов и Дерменджиев“ сме адвокати с чувство за интегритет

и почтеност, за нас каузата на клиента е мисия. За да защитим тезата си, че професионалистът да е преди всичко човек, ние работим за множество обществено значими каузи. Една от тях е правото на Европейския съюз - нещо, което продължава да звучи екзотично за по-голямата част от юристите, въпреки че тази година се навършват 10 години от членството ни в ЕС: нашият офис подпомага активно дейността на Българска асоциация за Европейско право, председателствана от Александър Арабаджиев, съдия в Съда на Европейския

съюз.

Същевременно, от няколко години, с успех, създаваме предпоставки за обединение на юристите от всички сфери на правото чрез спорт - най-вече тенис на корт (правим турнири в София, Бургас, Хасково, на които участват не само адвокати, но и съдии, прокурори, нотариуси), а от тази година - организираме групово каране на ски, а за това лято сме планирали двудневна колоездачна обиколка из ниската част на Стара планина. Ана е от учредителите на Спортен клуб Адвокат.

At Simeonov & Dermendjiev we are lawyers with a sense of integrity and honesty

Ana Velkova and Vasil Baychev

The so called „judicial reform“ is a name standing for something that only politicians seem to be interested in. A judicial reform is a moral category that solely depends on the morality, knowledge, dedication, discipline and integrity of the thousands of lawyers involved in implementing the law daily: judges, attorneys, solicitors, prosecutors, investigators, police officers. This is so because the law does not prohibit judges from writing quality reasoned decisions, and most judges do so; it does not prohibit attorneys from preparing for every hearing; participants in the process must be partners aiming at obtaining the truth and reaching a fair decision according to the norms of law, and not

opponents at war. We know what attorneys were like when we started, literally at the transition period: unlike today they were professionals led by knowledge, morality and intellect. Unfortunately, today there are colleagues who only use the attorney's „title“ without the content which the legal profession involves.

Continuity and tradition is what helps us move forwards. At Simeonov & Dermendjiev we are lawyers with a sense of integrity and honesty and the customer's cause is our mission. Being professional means being human above all, which is why we work on many socially important causes such as EU law for instance, which still sounds exotic to most lawyers,

although it has been a decade already since the country is a EU member. Our office actively supports the activities of the Bulgarian Association for European Law, chaired by Alexander Arabadjiev, judge at the Court of the European Union.

At the same time we work for uniting lawyers from all walks of the profession through sports, tennis in particular; we organize tournaments in Sofia, Burgas, Haskovo which are open to attorneys, judges, prosecutors and notaries alike. This year we are starting a group skiing event, and for the summer we have planned a two-day cycling tour around the lower part of the Balkan mountain. Ana is among the founders of the Sports Club of the Attorney.